

Editorial

En agraïment a Josep Germain amb motiu de la seva jubilació

Des del 1995, per iniciativa del Consell Directiu d'aleshores –encapçalat per David Serrat, Josep Germain, Montserrat Inglès i Ferran Rodà–, el NOTÍCIES DE LA INSTITUCIÓ s'ha establert com a eina de comunicació entre els socis. Des d'aquell moment el va coordinar en Josep Germain, qui n'ha estat l'ànima i l'ha fet créixer tant en pàgines com en continguts, gràcies també als socis i als representants de les delegacions i dels grups de treball, que fan una feina immensa!

En Josep, amb la discreció que el caracteritza, ha fet una feina de formigueta, però amb uns resultats gegants. No només per l'èxit que té el NOTÍCIES (a la Secretaria es reben contínuament missatges en aquest sentit), sinó per haver sabut teixir una xarxa de col·laboració entre tots, esperonant tothom a col·laborar, donant/suggerint/repartint feines a tort i a dret, sense ànim de protagonisme, però amb molt criteri i encert.

Més endavant, el Consell Directiu va crear una Secretaria Tècnica i li encomanaren fer-se'n càrrec i, com és habitual en ell, no només se'n va fer càrrec, sinó que s'ha responsabilitzat d'un nombre ingent de tasques: ha coordinat les delegacions i els grups de treball, el programa de Cursos Natura-

listes i el NOTÍCIES DE LA INSTITUCIÓ, ha cercat recursos per a desenvolupar les diferents activitats de la Institució, ha mantingut la relació institucional amb altres entitats i institucions, ha sabut trobar els fils, els contactes i els nexes per tal que arribin a la ICHN totes o molt bona part de les notícies, propostes i iniciatives relacionades amb la conservació del medi natural, i que tant els socis com els representants de les diverses entitats i institucions catalanes tinguin la Institució

com a referent i la facin partícip de les seves notícies i demandes.

A finals de l'any passat, en Josep va comunicar al Consell Directiu que es jubilava i que, per tant, deixaria aquesta tasca i va demanar que es fessin els tràmits per substituir-lo.

Quina feinada ens

has deixat, Josep! No només per la fantàsticament ben feta feina que has fet, sinó perquè tot això que durant tots aquests anys has fet tu sol, ara s'ha hagut de repartir entre uns quants. Ningú podrà, però, substituir la generositat amb què has treballat (pràcticament voluntària, cal destacar-ho), la saviesa, la lucidesa i el rigor. Esperem que aquesta nova etapa et sigui llarga i feliç, però que no t'oblidis de la Institució. Gaudeix, amic Josep, de la jubilació completament merescuda! Un immens agraïment!!! ■

Assemblea general

Foto: Albert Masó

Montserrat Navarro Codina, glossant la trajectòria d'Àl·cia Masriera.

Foto: Albert Masó

A continuació, es lliurà el Premi Torras-Foullon, convocatòria 2022, que es va concedir a Andreu Cera, Antonio Gómez-Bolea, Joana Mendes i Àlex Cortada, per la proposta «Estudi poblacional de *Ramalina lusitanica* i *Ramalina pusilla*. Dos macrolíquens epífits amb distribució molt restringida i potencialment vulnerables a Catalunya».

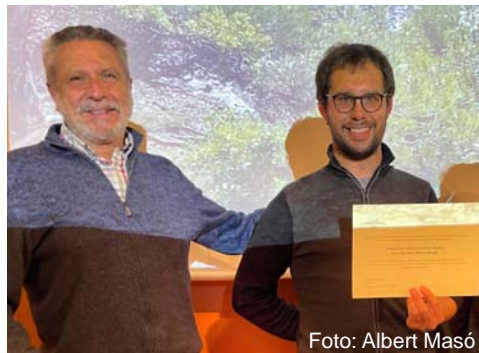

Foto: Albert Masó

Tot seguit, la presidenta va agrair a Josep Germain la tasca com a secretari tècnic i la resta de tasques que ha fet per la ICHN, ja que ha anunciat que deixa el càrrec.

En aquest sentit, explicà que aviat s'obrirà una convocatòria pública per cobrir el càrrec vacant de la Secretaria Tècnica.

Acte seguit, el secretari, Pere Luque, va exposar les activitats dutes a terme durant

l'any 2021. Abans, però, va explicar que per motius professionals i familiars haurà de deixar el càrrec de secretari i que a partir d'ara en prendrà el relleu Sandra Saura, que serà la secretària en funcions fins a la propera assemblea, en la qual tocarà renovar el càrrec. Tot i això, ell seguirà al Consell com a vocal. A continuació, el tresorer, Marc Vilella, va retre comptes del que ha estat econòmicament l'any 2021 i esbossà el pressupost pel 2022.

En aquest punt es procedí a la votació per renovar els càrrecs que enguany havien de ser renovats.

Foto: Albert Masó

Una vegada fet el recompte de vots, tant dels presencials com dels que s'havien rebut per correu, la composició del Consell Directiu és la següent:

Presidència:	Jordina Belmonte Soler
Vicepresidència:	Juli Pujade-Villar
Secretaria:	Pere Luque Pino
Tresoreria:	Marc Vilella Antonell
Vocalies:	Ferran Climent Costa
	Eulàlia Comas Lamarca
	Blanca Figuerola Balañá
	Esther Garcés Pieres
	Albert Masó Planas
	Joan Pino Vilalta
	Delfi Sanuy Castells
	Janire Salazar Villacorta
	Sandra Saura Mas
	Ferran Sayol Altarriba
	Jan Tomàs Perarnau

Finalment, la presidenta, Jordina Belmonte, tancà la sessió tot agraint l'assistència a tothom. ■

SANDOVAL, A. 2022. *De pajareo. Rutas ornitológicas por España*. geoPlaneta. Barcelona. 264 p.

Delegació del Bages

Participació en el projecte de renaturalització de la finca de Can Poc Oli de l'Ajuntament de Manresa

La renaturalització (*rewilding*, en anglès) és una nova estratègia de conservació de la natura que es basa en la restauració de la funcionalitat dels processos naturals degradats a causa de l'activitat antròpica. Segons la Unió Internacional per a la Conservació

de la Natura (UICN), la renaturalització és «el procés de reconstruir un ecosistema natural, després d'una gran degradació antròpica, mitjançant la restauració dels processos naturals i d'una xarxa tròfica completa o quasi completa a tots els nivells, de manera

(Continua)

que s'obtingui un ecosistema resilient i autosostenible, utilitzant la biota que hi hauria estat present en cas que la degradació no hagués ocorregut».

El grup de treball de la UICN sobre renaturalització diu que l'objectiu final d'aquesta estratègia és «la restauració d'ecosistemes autòctons funcionals i complets, amb tots els nivells tròfics complets, que siguin guiats per la pròpia natura a través de tot el ventall d'escala de paisatge». Segons el mateix grup, els ecosistemes renaturalitzats haurien de ser «autosostenibles i haurien de requerir la mínima gestió activa», i s'hauria de tenir en compte que «els ecosistemes són dinàmics i no estàtics».

Sobre la base d'aquestes premisses, el treball conjunt de nombrosos autors ha permès establir deu principis que haurien de guiar la renaturalització. Aquests principis són els següents:

1. La renaturalització utilitza la fauna i flora per recuperar les interaccions tròfiques.
2. Empra una planificació a escala de paisatge que considera zones nucli, connectivitat i coexistència.
3. Posa el focus en la recuperació dels processos, interaccions i condicions ecològics basada en ecosistemes de referència.
4. Reconeix que els ecosistemes són dinàmics i es troben en canvi constant.
5. Hauria d'anticipar els efectes del canvi climàtic i, on sigui possible, actuar com una eina de mitigació dels seus impactes.
6. Requereix la implicació i el suport de la població local.
7. S'informa a partir de la ciència i del coneixement indígena i local.
8. És adaptativa i depèn del seguiment i la retroacció del que s'està fent.
9. Reconeix el valor intrínsec de totes les espècies i ecosistemes.
10. Requereix un canvi de paradigma en la relació entre les persones i el seu entorn natural.

La renaturalització «típica» o genuïna, en la qual es pretén restablir la funcionalitat de tots els processos naturals propis d'una àrea, requereix espais naturals molt extensos (de desenes de milers d'hectàrees), per la qual cosa no serà viable a qualsevol lloc, mentre que la renaturalització com a criteri de gestió és aplicable a superfícies petites, fins i tot a les que fan menys d'una hectàrea. La finca de Can Poc Oli de l'Ajuntament de Manresa és un espai poc extens que el mateix Ajuntament té la intenció de gestionar seguint els criteris de la renaturalització.

La finca de Can Poc Oli de l'Ajuntament de Manresa pertany al terme d'aquesta ciutat, té 6,41 ha de superfície, té unes altituds que es troben entre els 185 m i els 225 m i es troba prop de la confluència de la riera de Rajadell amb el riu Cardener i als peus del turó de París (o de Paris), el qual és una

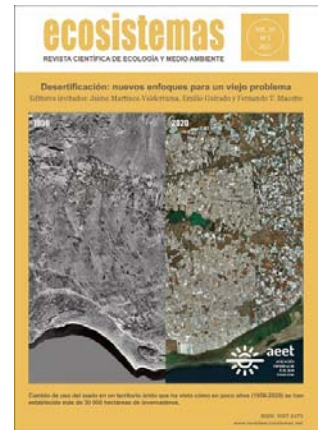
Can Poc Oli (aparcament abandonat). Foto: Florenci Vallès

extensió oriental de la serra de Montlleó. El 80 % d'aquesta finca, aproximadament, són superfícies de poca pendent. Hi ha dues parts planes de superfície similar; la més baixa, que és ocupada per un camp de conreu i un bosc de ribera ric en espècies de plantes llenyoses, i la més alta, la qual és ocupada per una gran descotera abandonada des de 2001 i el seu enorme aparcament asfaltat i en procés espontani de renaturalització. Entre aquestes dues planes hi ha un talús de fort pendent on dominen la bardissa i els arbres caducifolis. A l'oest de la plana més alta hi ha una zona amb pendent on dominen el pi blanc i arbustos mediterranis de fulla persistent. El límit septentrional d'aquesta zona és un cingle que té uns 25 m de desnivell.

A les fotografies aèries antigues dels vols americans corresponents als anys 1946 i 1956 es pot veure que gairebé la totalitat de la finca estava conreada. El més probable és que també ho hagués estat durant els darrers segles, atès que es troba molt a prop de la ciutat de Manresa.

L'Ajuntament de Manresa té la intenció de desenvolupar un projecte de renaturalització a petita escala a la seva finca de Can Poc Oli sota la direcció de Jordi Palau Puigvert, enginyer de forests, director de la Reserva Nacional de Caça de Boumort i autor del llibre *Rewilding Iberia*, el qual va ser publicat per Lynx Edicions el juny de 2020. El mateix Ajuntament compta per fer realitat aquest projecte amb la col·laboració de 10 entitats establertes a la ciutat, una de les quals és la Delegació del Bages de la ICHN. Es vol que la renaturalització de la finca municipal de Can Poc Oli esdevingui un referent per a la renaturalització de petits espais naturals municipals, que contribueixi als objectius de revertir la pèrdua de biodiversitat i restaurar la funcionalitat dels ecosistemes i que proporcioni beneficis educatius, científics, culturals i de lleure a la població de Manresa i al conjunt de la societat.

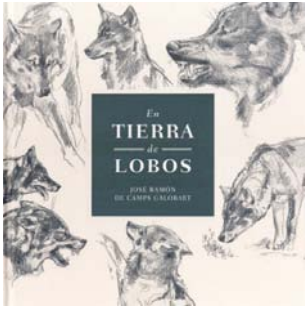
La Delegació del Bages de la ICHN ha obert un projecte d'iNaturalist que es titula «Finca Can Poc Oli de l'Ajuntament de Manresa». Segons Jordi Palau, el projecte en qüestió és «una interessant iniciativa de ciència ciutadana que, amb el pas del temps, pot ser molt útil per inventariar la biodiversitat pròpia de l'espai i els canvis que pugui tenir». La mateixa Delegació també ha publicat un primer catàleg de

Ecosistemas. Revista científica de ecología y medio ambiente, vol. 30, núm. 3 (2021): «Desertificación: nuevos enfoques para un viejo problema».

PALAU, J. 2021. *Propuesta de renaturalización a Manresa. Un caso práctico a la finca municipal de Can Poc Oli*.

DE CAMPS, J.R. 2021. *En tierra de lobos*. Editorial Carbrame-98. Barcelona. 199 p.

plantas vasculares titulat *Plantas vasculares que creixen espontàniament a la finca de Can Poc Oli de l'Ajuntament de Manresa*, l'autor del qual és el biòleg Florenci Vallès Sala. Aquest catàleg conté 202 espècies: 25 arbres, 11 arbres petits que sovint tenen port arbustiu, 25 arbustos, 12 lianes, 10 mates llenyoses i 119 herbes. De les 202 espècies esmentades, 167 són autòctones i 35 al·lòctones. D'aquestes 35, totes menys dues han estat considerades naturalitzades. S'estima que a la finca de Can Poc Oli hi deu haver en total entre 230 i 250 espècies de plantes vasculares. Hi ha la intenció d'anar completant el catàleg inicial esmentat.

L'elevada diversitat vegetal que hi ha a la finca està en consonància amb la seva alta varietat d'hàbitats.

Part de la informació que conté el present escrit prové del treball encarregat per l'Ajuntament de Manresa a Jordi Palau: *Proposta de renaturalització a Manresa. Un cas pràctic a la finca municipal de Can Poc Oli*.

Per a més informació sobre aquest projecte, podeu consultar la [notícia](#) publicada al web de l'Ajuntament de Manresa. ■

Notícies sobre l'herbari de la flora del Bages de Pius Font i Quer

L'herbari de la flora del Bages de Pius Font i Quer en versió digital, del qual es va parlar en un article del [NOTÍCIES 159](#), ja està a disposició de tothom al lloc [web corresponent](#). En el mateix article hem detectat l'errada

següent: el títol de la tesi doctoral de Pius Font i Quer, que va ser publicada l'any 1914, és *Ensayo fitotopogràfic de Bages*, i no *Estudio fitotopogràfic de Bages*. ■

Delegació de la Garrotxa

Presentació del llibre *Libèl·lules i espiadimonis de Sant Feliu de Pallerols*

El [Grup d'Estudi de les Libèl·lules de Sant Feliu de Pallerols](#) va fer la presentació del llibre *Libèl·lules i espiadimonis de Sant Feliu de Pallerols* el 19 de febrer passat.

Grup d'Estudi dels Odonats de Catalunya i la Delegació de la Garrotxa de la ICHN.

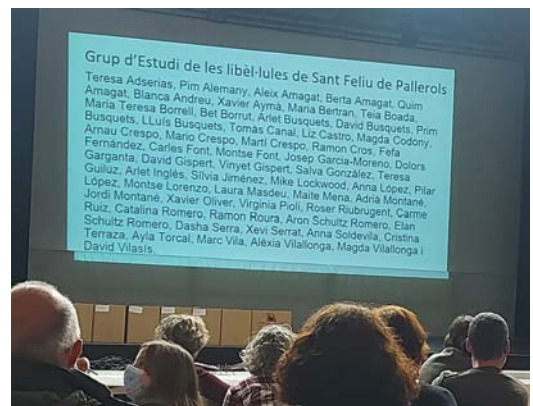
El Grup d'Estudi de les Libèl·lules de Sant Feliu de Pallerols ha anat creixent i consolidant-se al llarg d'aquests dos anys amb l'entusiasme dels participants i el suport de les entitats. En el projecte han participat 60 persones, i com a resultat s'han aconseguit més de 700 citacions d'odonats i se n'han detectat 33 espècies al municipi. També els mateixos membres del Grup han promogut actuacions de millora d'hàbitats i canvis en el seu manteniment que beneficiïn les libèl·lules o actuacions de restauració d'ambients fluvials. El llibre ha estat elaborat conjuntament per 26 membres del Grup.

Així doncs, aquest nou llibre de libèl·lules i espiadimonis, que ja podeu tenir a les mans, és el resultat de l'esforç fet entre els anys 2020 i 2021 per un grup molt divers de persones vinculades al poble, amants de la fotografia i del medi natural, i que ara a part de fer sortides de libèl·lules ja estan plantejant nous projectes. ■

Tal com s'ha desenvolupat el projecte de libèl·lules, a l'acte no hi va haver ni taula de presentació de càrrecs i personalitats ni discursos. Els diferents integrants del Grup, entre el mateix públic, van anar explicant l'experiència viscuda aquests dos últims anys, com van decidir estudiar les libèl·lules del municipi, com les fotografiaven i anaven descobrint el seu món, com es visitaven les 48 quadrícules UTM d'1x1 km per fer l'atles amb la distribució de les espècies, com es van posar a elaborar els dibuixos i els textos, i com van decidir que fos el llibre que tancava el projecte.

El llibre s'ha pogut portar a impremta gràcies al suport de l'Esbart de la Vall d'Hos- toles-Grup d'Estudis Remences, l'Ajunta- ment de Sant Feliu de Pallerols, Oxygastra-

Delegació de la Serralada Litoral Central

Presentació de L'Atzavara 31: «... i els artròpodes dominaren la Terra»

El dissabte 5 de març, al Centre del Patrimoni Arqueològic i Natural de l'Ajuntament de Mataró, es va presentar el volum 31 de *L'Atzavara*, la revista de divulgació científica que publiquen conjuntament la Delegació de la Serralada Litoral Central i la Direcció de Cultura de l'Ajuntament de Mataró.

Aquest volum està dedicat a la figura del farmacèutic i naturalista mataroní Joaquim Marià Salvaña, autor el 1870 d'un dels primers catàlegs de la fauna entomològica del Maresme. És per això que el volum tracta sobre el món dels artròpodes des de diferents punts de vista.

Després d'una enumeració dels diferents articles que componen el present volum, els assistents van poder escoltar la xerrada «Les papallones del Montseny», a càrrec d'Albert Masó. En una primera part, l'Albert va resumir un dels capítols de la seva tesi doctoral, el que tracta sobre l'ecologia de les poblacions de lepidòpters diürns al vessant oest del Montseny. Les dades d'aquest treball es van recopilar entre 1975 i 1992, i des d'aleshores s'ha pogut constatar com algunes espècies ja han desaparegut de la zona. Això està en consonància amb els resultats obtinguts any rere any pel programa de seguiment de papallones CBMS, segons els quals un 70 % de les espècies a Catalunya estan en regressió.

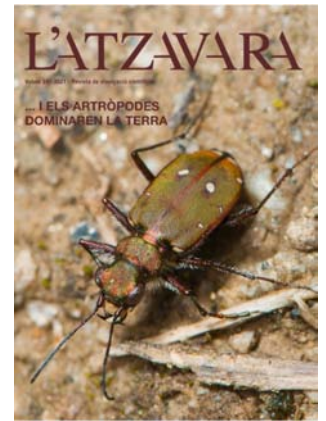
En una segona part, va mostrar diferents aspectes de la fabulosa vida de les papallones: de com l'evolució les ha portat a separar els processos biològics en les diferents fases vitals, gràcies a la metamorfosi; del perquè de la diversitat de colors i dissenys de les seves ales, i de com són capaces de sobreviure i reproduir-se, tot i l'enorme quantitat de predadors que les ataquen.

La bruixa petita (*Chazara briseis*) és una de les espècies que ha desaparegut de la zona estudiada (Foto: Jordi Corbera).

L'acte es va cloure amb un torn de preguntes i els assistents van ser obsequiats amb un exemplar de la revista.

Podeu accedir de forma lliure a tots els continguts de *L'Atzavara* al lloc [web de la Delegació de la Serralada Litoral Central](#). ■

L'Atzavara, número 31. «... i els artròpodes dominaren la terra».

Grup de treball Felis, grup d'estudi en carnívors

Parcel·la de seguiment del gat fer a la zona sud del Cadí-Moixeró

Des del Grup de Recerca en Carnívors de Catalunya (Felis-ICHN), s'ha endegat un pla de seguiment arreu del territori català per tal d'avaluar la presència i l'abundància del gat fer. El mètode emprat per a aquest objectiu es basa en el protocol de fotoparament elaborat en el marc del Pla de seguiment del gat fer i altres mesocarnívors. S'estableixen Parcel·les de Seguiment Permanent de Carnívors, en cadascuna de les quals es mostregen 12 punts simultàniament en una àrea uniforme d'entre 20 i 30 km². Al Cadí-Moixeró s'han establert dues d'aquestes parcel·les, que han estat finançades per l'òrgan gestor del Parc Natural.

La parcel·la de seguiment del gat fer del sector sud es troba ubicada entre els termes municipals de Guardiola de Berguedà i Castellar de n'Hug, als paratges de Gavarrós, Pardinella i Erols, entre d'altres. Les cotes de la parcel·la se situen entre els 1.000 i els 1.700 m d'altitud. La vegetació dominant està formada per boscos de pi roig (*Pinus sylvestris*), boscos mixtos de pi roig amb roure martinenc (*Quercus pubescens*) i en vessants obacs algunes fagedes amb sotabosc de boix (*Buxo-Fagetum*). A la

part alta de la parcel·la hi ha prats pasturats per bovins. La zona és poc freqüentada i es troba pràcticament deshabitada.

Els carnívors enregistrats i amb més àmplia distribució en aquesta àrea han estat el toixó (*Meles meles*), la guineu (*Vulpes vulpes*), la marta (*Martes martes*), la fagina (*Martes foina*) i el gat fer (*Felis silvestris*). Els ungulats amb majors ocupacions en aquest territori han estat el cérvol (*Cervus elaphus*), el senglar (*Sus scrofa*) i el cabirol (*Capreolus capreolus*). El gat fer ha estat detectat a la parcel·la de seguiment en 8 de les 12 càmeres parany, resultats que indiquen que aquesta espècie es troba àmpliament distribuïda en aquest sector del Parc Natural. ■

Cynthia. Butlletí del 'Butterfly Monitoring Scheme' a Catalunya, núm. 16 (temporades 2019–2020) (2022).

Es publica un vídeo per facilitar el reconeixement de rastres de gat fer

El reconeixement de rastres de fauna és una disciplina complicada i requereix una dedicació considerable per minimitzar la probabilitat d'error. El cas del gat fer no és una excepció, ja que tant les seves petjades com els seus excrements es poden confondre fàcilment amb els d'altres carnívors, principalment la guineu.

La recollida d'excrements de gat fer és un dels objectius principals del Pla de seguiment del gat fer i altres meso-carnívors, impulsat des del Grup de Recerca en Carnívors de

Catalunya (FELIS-ICHN). Gràcies a aquestes mostres és possible detectar si els individus presenten introgressió genètica, és a dir, si els seus avantpassats es van hibridar amb gats domèstics, i també permeten obtenir informació sobre la seva dieta.

A partir de la idea que els participants del projecte disposin d'evidències suficients per distingir els rastres del felí, en Pau Federico va crear el vídeo que ha servit per estrenar el canal de [YouTube del Grup](#). Esperem seguir-lo nodrint amb nous continguts! ■

Es posa en marxa una campanya de divulgació de les espècies catalanes de carnívors a les xarxes socials

L'objectiu és donar a conèixer els 13 mamífers carnívors salvatges que viuen actualment a Catalunya. A través de cinc blocs breus per a cada espècie, es descriuran les seves característiques morfològiques, l'hàbitat, els rastres, la dieta i l'estat de

conservació. La campanya ha començat amb un dels carnívors més desconeguts, el gat fer, i s'espera poder fer una publicació a les xarxes cada setmana. Estigueu al cas! (@grupFELIS, @felis_ichn) ■

Grup de treball Societat Catalana de Fotògrafs de Natura

Homenatge a Ernest Costa. «El notari del territori»

El 27 de febrer passat, es va celebrar a Brunyola i Sant Martí Sapresa (la Selva) la LXXIX Sessió de Natura i Fotografia de la Societat Catalana de Fotògrafs de Natura (SCFN), preparada conjuntament amb [MontPhoto](#), entitat germana que organitza el concurs de fotografia de natura internacional més reconegut i prestigiós dels que es fan al país, i que cada octubre fa un festival a Lloret de Mar, on es reuneixen fotògrafs de muntanya i de natura d'arreu del món.

Aquesta vegada els assistents van matinar molt per anar a fer una excursió a Santa Coloma de Farners (la Selva), dirigida per Ernest Costa, l'homenatjat. Hi va haver un gran èxit de participació i tothom va poder fer molt bones fotos del paisatge i de les diferents comunitats vegetals que es van veure i que l'Ernest va anar explicant.

A dos quarts de dotze va començar la sessió amb un vídeo sobre diversos aspectes de la trajectòria professional del protagonista i de les seves expedicions per la natura i la cultura dels Països Catalans.

Ernest Costa (Foto: Albert Masó)

Després ell mateix va projectar algunes de les seves imatges i les va anar contextualitzant amb explicacions molt profundes i encertades, així com amb divertides històries i anècdotes de les seves recerques. Realment queda ben clar que és un dels referents principals de la documentació del nostre territori.

A continuació, es va fer una calçotada de germanor, a la qual assistiren 46 persones entre socis i acompanyants. Finalment, es va obsequiar l'Ernest amb un llibre de natura i un pòster amb fotografies dels socis de la SCFN, i Albert Masó va glossar-ne la trajectòria professional.

Ernest Costa és autor o coautor d'uns trenta llibres i d'altres pendents de publicar, centenars d'articles i reportatges, una trentena d'audiovisuals, ha participat en tres geografies del territori català, ha fet programes radiofònics, etc. Se l'ha

qualificat de fotògraf, d'escriptor i de naturalista. És veritat que ha fet moltes fotos, ha escrit força i ha parlat de l'entorn, però

Butlletí del Comitè Avifaunístic de Catalunya, núm. 2 (2021).

ell considera que no encaixa del tot en cap d'aquestes categories, sinó que és un roda-soques que volta per les contrades pageses i muntanyoses del país i, en especial, s'interessa per conèixer tres coses: les característiques físiques del territori, les manifestacions humanes que s'hi han desenvolupat i com aquestes hi han deixat l'empremta que visualitzem avui. Això l'ha empès a acostar-s'hi a peu, que continua essent la millor manera, i a escoltar uns informants que estan desapeixats, anar a l'encalç dels quals actualment requereix d'habilitats detectivesques. També, com que per explicar els territoris el sistema més ric i complet necessita fer

servir noms de llocs, la toponímia li ha interessat molt, i més encara quan en aquest camp tenim llacunes oceàniques. Per a ell, escriure no és la finalitat, sinó un mitjà. I ara us preguntareu: «I les fotos?». Doncs han estat el complement que ha utilitzat a l'hora de parlar dels diferents territoris tractats. Tant és així que ha dedicat moltíssimes més hores a escoltar els sabedors que no a tenir la màquina a les mans.

En definitiva, que la idea que va tenir Ramon Folch de qualificar l'Ernest de «notari del territori» no podia ser més encertada. ■

El grup d'assistents a la jornada (Foto: Martin Gallego)

Grup de treball Cucadellum, grup d'estudi dels lampírids de Catalunya

L'espurna voladora, desentrellat una mica més el seu origen

A finals del passat mes de gener, va sortir publicat a la revista especialitzada en entomologia *Insects* un **article científic** sobre l'espurna voladora, la lluernia exòtica detectada a Catalunya pels volts del 2016. Es tracta d'una recerca conjunta entre investigadors de diversos països i membres dels grups de ciència ciutadana Gusanosdeluz (península Ibèrica), Grup Cucadellum-ICHN (Catalunya) i Observatoire des Vers Luisants et des Lucioles (França).

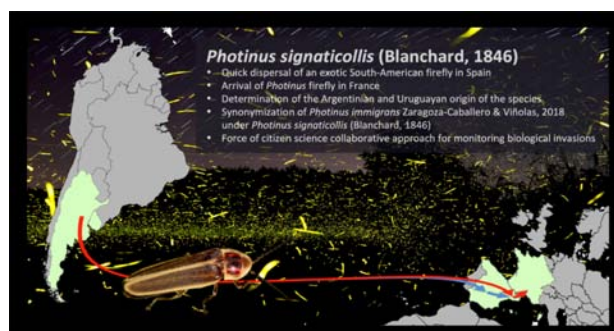
Aquest estudi constata que, des que es va trobar a casa nostra, aquest lampírid s'ha estès molt ràpidament pel nord-est de la Península, tant que el 2020 ja s'havia localitzat a l'altre costat dels Pirineus, als municipis francesos de Morellàs i les Illes i de les Cluses. D'altra banda, proposa que el que inicialment i sota el nom de *Photinus immigrans* Zaragoza-Caballero & Viñolas, 2018 es va descriure com una nova espècie per a la ciència correspon a *P. signaticollis* (Blanchard, 1846), segons els mateixos autors, originari de l'Argentina i l'Uruguai.

L'espurna voladora es distingeix de la majoria de lluernes europees perquè tant els mascles com les femelles són alats i poden volar, i perquè la llum que emeten

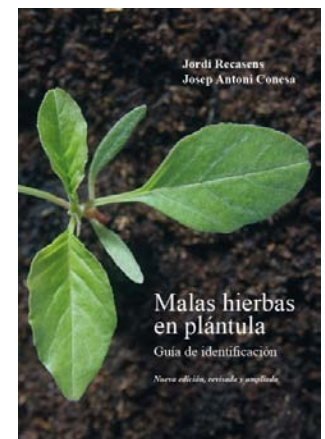
ambdós sexes és de color groc ataronjat, i no pas verdosa.

En aquest estudi, a més, s'assenyalen la resistència al fred i la dinàmica poblacional d'aquesta espècie com a factors que poden fer que acabi esdevenint invasora, i, com que el més probable és que els seus estadis larvaris s'alimentin de cucs de terra, també es posa èmfasi en l'impacte que pot tenir sobre les poblacions d'aquests invertebrats i, de retruc, en tot l'ecosistema.

Referència de l'article: Koken, M., Guzmán-Álvarez, J.R., Gil-Tapetado, D., Romo Bedate, M.A., Laurent, G., Rubio, L.E., Rovira Comas, S., Wolfler, N., Verfaillie, F. & De Cock, R. 2022. Quick Spreading of Populations of an Exotic Firefly throughout Spain and Their Recent Arrival in the French Pyrenees. *Insects*, 13, 148. ■

XVII Concurs de Fotografia del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat.

RECASENS, J. & CONESA, J.A. 2021. *Malas hierbas en plántula. Guía de identificación* (2a ed.). Edicions de la Universitat de Lleida/Bayer CropScience. Lleida. 488 p

Activitats amb altres entitats

VII Congrès de la Societat Internacional d'Heteropteròlegs

El VII Congrès de la Societat Internacional d'Heteropteròlegs (7th Meeting of the International Heteropterists' Society), al qual la ICHN dona suport entre altres institucions, tindrà lloc a Barcelona del 4 al 8 de juliol. Ha estat planificat perquè es pugui fer simultàniament de manera presencial i en línia. Així, els congressistes que no hi puguin assistir presencialment podran presentar els seus estudis (tant en forma de pòster com de presentació oral) i també participar activament en cadascuna de les exposicions del Congrès.

Des de l'organització s'anima als participants a assistir-hi presencialment, cosa que els permetrà conèixer en persona els altres col·legues, experimentar el viatge de mosstreig i recórrer Barcelona (la ciutat mereix, sens dubte, una visita!).

En aquesta edició, el comitè organitzador està particularment compromès amb el suport als més joves, mitjançant inscripcions gratuïtes per a 15 estudiants/joves investigadors (els detalls dels requisits per a optar-hi es troben al lloc [web del Congrès](#)). Al mateix web es poden consultar altres accions de suport als estudiants (beques de viatge Nils & Annemarie Møller Andersen Award; Kerzhner Award pel concurs de presentacions orals i de pòsters) així com el programa d'activitats i les quotes d'inscripció.

Terminis:

- Inscripcions anticipades (amb descompte): 28 de febrer
- Inscripcions gratuïtes per a estudiants: 21 de març
- Enviament de resums: 4 de maig ■

XII Olimpíada de Biologia de Catalunya (XII OBC 2022)

De nou, i per dotzè any consecutiu, durant el mes de febrer s'han celebrat les proves de l'Olimpíada de Biologia de Catalunya (OBC) i, com possiblement ja sabeu, la ICHN és una de les entitats activament implicades en la seva preparació i el seu desenvolupament. L'objectiu de l'OBC és incentivar l'interès dels estudiants de Batxillerat per l'estudi de la Biologia i reconèixer públicament el seu esforç.

Enguany els participants a l'OBC han estat 329. El dissabte 5 de febrer va tenir lloc la prova teòrica, celebrada simultàniament a les cinc subseus territorials. La UAB va acollir 185 estudiants, la UdG 41, la UdL 29, la URV 60 i la UVic-UCC 14. Els 20 estudiants amb les millors puntuacions en aquesta prova varen ser convocats als laboratoris integrats de la Facultat de Ciències i Biociències de la UAB el dia 9 de febrer per fer les dues proves pràctiques, una de les quals aquest any ha tractat sobre metabolisme i l'altra sobre biodiversitat ecològica. Les puntuacions obtingudes en el conjunt de proves realitzades van determinar els estudiants a qui es va atorgar la medalla de bronze (14), la de plata (3) i la d'or (3). Podeu consultar tots els resultats al [web de l'OBC](#).

El lliurament de premis va tenir lloc a la Sala Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans el divendres 25 de febrer a les 6 de la tarda, en sessió mixta, alhora presencial i retransmesa. L'acte va ser enregistrat i es pot recuperar al [canal de YouTube](#) del Col·legi de Biòlegs de Catalunya.

Els sis millors classificats, citats en ordre decreixent de les excel·lents puntuacions aconseguides, són: Vittorio Scarani (Institut Jaume Vicens Vives, seu Girona), Marc Farrés Colom (Agora Sant Cugat International School, seu Barcelona), Carlota Esclassans Parrilla (Institut Jaume Vicens Vives, seu

Girona), Àlex Margalet Sitjà (La Farga, seu Barcelona), Marc Canadell Segalés (Institut Jaume Vicens Vives, seu Girona) i Anna Gatell Puig (Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia, seu Barcelona).

Tal com es ve fent, aquests estudiants han estat convidats per l'organització de l'OBC a participar a l'Olimpíada Espanyola de Biologia (XVII OEB), que tindrà lloc a Uviéu (Oviedo, Astúries) del 31 de març al 3 d'abril. En cas de resultar seleccionats també a l'OEB, tindran ocasió de participar a l'Olimpíada Iberoamericana de Biologia (XV OIAB) i a la International Biology Olympiad (XXXIII IBO). L'any 2021 dos dels premiats a l'OBC varen seguir aconseguint mèrits: Thomas González Saito, or a l'XI OBC, plata a la XVI OEB i a la XIV OIAB; Paula Juan Royo, or a l'XI OBC, or a la XVI OEB i bronze a la XXXII IBO. Bravo!!

No podem anomenar aquí els 329 estudiants que han participat en la 12a edició de l'OBC (només n'hem citat 6!), però sí que els felicitem de manera molt efusiva i sincera a tots pel seu interès en una matèria tan interessant i fonamental com és la Biologia. Si el seu interès cau dins l'àmbit de la història natural (botànica, zoologia, ecologia, geologia, etc.), poden comptar amb la ICHN per mantenir-se al dia i participar en el reguitzell d'activitats que desenvolupa, i la ICHN estarà encantada de comptar amb ells.

També fem extensiva la nostra felicitació i agraïment als mestres i professors i als familiars i amics que han ajudat aquests joves a forjar l'interès per la biologia. Podeu escoltar en el vídeo de YouTube com tant els dos estudiants que van parlar en l'acte com els membres de la taula presidencial varen fer esment d'aquest important acompanyament en la formació dels joves.

(Continua)

Spira. Revista de l'Associació Catalana de Malacologia, vol. 7, núm. 3-4 (2020).

Mineralogistes de Catalunya [Grup Mineralògic Català], vol. 14, núm. 2 (2021).

La ICHN és una de les entitats coorganitzadores de l'OBC, juntament amb la Societat Catalana de Biologia, el Col·legi de Biòlegs de Catalunya, el Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya, el Seminari Permanent de Ciències Naturals i les universitats Autònoma de Barcelona, de Barcelona, de Girona, de Lleida, Pompeu Fabra, Rovira i Virgili, de Vic–Universitat Central de Catalunya i Internacional de Catalunya. L'any 2023 la XVIII OEB se celebrarà a Barcelona i el comitè organitzador de l'OBC ja hi està treballant.

Si sou socis de la ICHN i us agradaria implicar-vos en aquest procés i/o en

el de l'ensenyament de les ciències naturals a educació primària i secundària, envieu-nos un correu electrònic a ichn@iec.cat amb l'assumpte «Ensenyament Ciències Naturals» i contactarem amb vosaltres. Estem començant a constituir un grup de treball de la ICHN per abordar aquests temes, i com més serem millor ho podrem fer. ■

Guardonats a la XII OBC a l'IEC, el dia 25 de febrer de 2022, al final de l'acte de lliurament dels premis.

Butlletí del Grup Orquidològic de Catalunya

GOC

GRUP ORQUIDOLÒGIC DE CATALUNYA
ICHN
Institut Català
d'Estudis Naturals

Núm. 3
Anys 2019-2020

Butlletí del Grup Orquidològic de Catalunya, núm. 3 (anys 2019–2020) (2022).

La ICHN pren part en la constitució de la Comissió d'Igualtat de l'IEC

El 20 de gener passat, es va fer la primera reunió de la Comissió d'Igualtat de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), que per ara es reunirà mensualment. La constitució d'aquest nou organisme s'emmarca en el compromís de l'IEC de fomentar la sensibilització sobre la necessària igualtat de gènere, i d'actuar per superar els desequilibris existents.

La Comissió, inicialment, es planteja quatre reptes principals: sensibilitzar sobre la qüestió, reclamar a totes les persones que tinguin un càrrec a l'Institut que tinguin un discurs exemplar, elaborar un pla d'igualtat i dur a terme accions estructurades i sistemàtiques. En aquest context, en la darrera reunió es va decidir de celebrar el Dia de la Dona Treballadora per fer visible el compromís de l'IEC amb la igualtat i la inclusió, i alhora aprofitar l'ocasió per acostar l'IEC a les associacions de dones del Raval. El dia 10 de març, atès que el 8 no va ser possible, es va rebre el col·lectiu de l'Associació Diàlegs de Dona, amb la finalitat de visitar l'edifici i de compartir un esmorzar intercultural al pati de la Casa de Convalescència. Diàlegs de Dona és una associació dedicada a l'alfabetització i socialització de les dones migrants, la majoria procedents de Bangladesh.

La ICHN estarà ben connectada amb la Comissió d'Igualtat de l'IEC, ja que hi participa Sandra Saura Mas, membre del Consell

Directiu de la Institució, com a representant de les societats filials de l'àmbit de les ciències. Les persones que constitueixen la Comissió són: Teresa Cabré i Corominas (presidenta de l'IEC), Roser Salicrú (Secció Històrico-Arqueològica), Dolors Vaqué (Secció de Ciències Biològiques), Rosa M. Poch (Secció de Ciències i Tecnologia), Sandra Montserrat (Secció Filològica), Mercè Barceló (Secció de Filosofia i Ciències Socials), Lúcia Puigvert (societats filials de l'àmbit de les humanitats i les ciències socials), Sandra Saura Mas (societats filials de l'àmbit de les ciències) i Blanca Betriu (col·lectiu de treballadors i treballadores).

Si teniu suggeriments o comentaris que vulgueu fer arribar a la Comissió d'Igualtat de l'IEC, envieu-nos-els a la **Secretaria** de la ICHN, i la portaveu de les societats filials de l'àmbit de les ciències vetllarà per trametre'ls a la Comissió. ■

Representants en organismes i institucions

Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà

El 24 de febrer passat va tenir lloc la reunió de la Junta de Protecció del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, que comptà amb l'assistència del nou director de

Polítiques Ambientals i Medi Natural, Marc Vilahur, i del nou president de la Junta, Joan Dalmau Garriga. El director del Parc va presentar el Programa d'actuacions i pressupost

(Continua)

Treballs de la Societat Catalana de Lepidopterologia, vol. 17 (2021).

DIRECCIÓ GENERAL DE POLÍTiques AMBIENTALS I MEDI NATURAL. 2022. *Estat del medi ambient a Catalunya. Informe 2020*. Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Generalitat de Catalunya.

del 2022, els cinc eixos del qual són contínuistes amb els dels anys anteriors. Referència el compromís de preservar els valors naturals, incloent-hi els aspectes geològics i hidrogeològics, i de fer-lo compatible amb les activitats i mesures agroambientals. La previsió és poder recuperar la brigada del Parc i també un tècnic superior, que han d'ajudar al manteniment i a dinamitzar i difondre els resultats de les actuacions que es van realitzant, respectivament. Tanmateix, enguany es preveuen els problemes derivats de la manca de pluges que afecta tots els sistemes del Parc, raó per la qual caldrà afinar la gestió dels cabals entre els estanys i els recs. També s'espera poder recuperar activitats de divulgació com el Festival de les Aus, que els darrers anys s'havia suspès per la pandèmia.

En el torn de prec i preguntes, el representant de l'entitat ecologista IAEDEN va demanar que la Junta es pronunciï en contra del projecte de parc edic marí que es vol

instal·lar a la badia de Roses, en el mateix sentit que ja ho ha fet el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter. Pel que sembla no hi ha un projecte definitiu de com ha de ser aquest parc edic ni quins seran els requisits que hauran de complir les empreses que el vulguin posar en funcionament. Diversos membres eren del parer que fins que no hi hagi un projecte concret en procés de licitació no té sentit presentar esmenes, atès que la informació actualment existent és tan sols una proposta privada que no respon a cap convocatòria concreta de l'Administració de l'Estat. Amb tot es reconegué el conflicte entre la preservació dels valors naturals de la badia de Roses amb el pla de generació d'energies sostenibles fixat per la UE. Finalment, després d'una llarga discussió, Marc Vilahur va decidir començar a preparar un primer document de consens, que posteriorment passarà a altres membres de la Junta, per tal de donar una resposta conjunta des del PNAE. ■

Novetats editorials

Checklist de la flora vascular de Catalunya

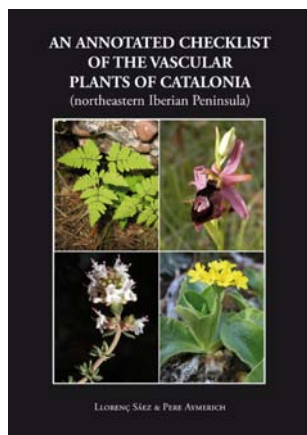
El coneixement sobre la flora catalana ha estat objecte de diversos treballs de recopilació i síntesi des del segle XIX, el darrer dels quals és la *Flora dels Països Catalans* de Bolòs & Vigo (la «Flora»), publicada entre els anys 1980 i el principi dels 2000. Aquesta magnífica obra ha estat la referència bàsica en les darreres dècades, tot i que des de fa anys es va anar fent evident que en alguns aspectes estava quedant obsoleta. Tot i que aquesta percepció era compartida en general al món botànic català, no es va aprofitar la publicació de la *Flora Manual dels Països Catalans* (la «Floreta») per abordar una veritable actualització, i la «Flora» –i les seves limitacions– ha estat la base sobre la qual s'han construït les eines digitals que han anat esdevenint cada vegada d'ús més preponderant, en especial el **Banc de dades de biodiversitat de Catalunya**. Amb la finalitat de pal·liar aquesta situació, ara fa gairebé una dècada, Llorenç Sáez i Pere Aymerich van iniciar, a títol personal i sense finançaments externs, l'elaboració d'una llista actualitzada de la flora de Catalunya. Aquest projecte s'ha tancat fa poc amb la publicació del llibre *An annotated Checklist of the Vascular Plants of Catalonia (northeastern Iberian Peninsula)*, editat per Kit-book Serveis Editorials, pensat bàsicament per a un ús com a document digital i que es pot descarregar al lloc web que s'indica al final d'aquesta nota. Aquesta obra és el resultat de la recopilació, anàlisi crítica i síntesi de les nombroses informacions aportades per les flors prèvies, articles botànics i bases de dades avui disponibles, sense les quals no hauria estat possible.

L'objectiu general del treball ha estat actualitzar el coneixement sobre la flora vascular de Catalunya, però s'ha posat un èmfasi especial en tres aspectes:

1. L'actualització taxonòmica i nomenclatural, basada sobretot en les propostes d'APG IV (2016) i en les darreres investigacions conegudes per a cada família o gènere.
2. La delimitació territorial restringida a la Catalunya administrativa estricta, a diferència de les flors catalanes prèvies, que van adoptar un àmbit català ampli de Països Catalans o d'una Catalunya-Principat que també incorporava zones fora de l'àmbit administratiu actual.
3. La millora de la informació sobre la flora al·lòctona, que ha tingut un tractament acurat a la major part de les flors europees recents. Pel que fa a aquest aspecte, les grans mancances observades van generar un treball paral·lel d'identificació de plantes introduïdes mal documentades, que s'ha anat publicant en diversos articles i que es va sintetitzar en una **checklist de flora al·lòctona**.

La *checklist* resultant, amb una extensió de més de 700 pàgines, no és una nova flora de Catalunya, però tampoc una simple llista, ja que ofereix força informació de cada tàxon. També inclou dos apèndixs finals, un per als tàxons que es consideren de presència dubtosa i un altre per als que es considera que han estat indicats de forma errònia i s'han d'excloure de la flora territorial.

Les principals conclusions d'aquest treball s'exposen en uns apartats introductoris, que aquí se sintetitzen. Amb aquest estudi s'ha pogut establir que la flora autòctona (nativa) de la Catalunya administrativa està formada, segons els coneixements actuals, per 3.460 tàxons (espècies o subespècies), a més de 260 híbrids. Aquestes plantes corresponen a 895 gèneres i 139 famílies. La flora autòctona de Catalunya representa poc més de la

SÁEZ, L. & AYMERICH, P. 2021. *An annotated Checklist of the Vascular Plants of Catalonia (northeastern Iberian Peninsula)*. Kit-book Serveis Editorials. Barcelona. 717 p.

meitat (53 %) de la flora de la península Ibèrica, una riquesa relativa notable, que s'ha de relacionar amb la confluència al territori d'elements biogeogràfics diversos en una àrea relativament petita. Considerant grans sectors fisiogràfics, el més divers és l'àmbit dels Pirineus, amb 2.694 tàxons, seguit de prop per les serralades i planes litorals i prelitorals (2.587), mentre que la depressió de l'Ebre –menys diversa en hàbitats i de paisatge més transformat des d'antic– és força més pobra (1.631 tàxons).

A més de la flora autòctona, s'han documentat un mínim de 1.128 tàxons al·lòctons (introduïts), corresponents a 561 gèneres i 123 famílies. D'aquestes plantes introduïdes, 515 (45,7 %) es consideren ben establertes (naturalitzades) i 613 (54,3 %) sembla que encara no tenen poblacions viables i és incert que persisteixin a llarg termini. Entre les plantes naturalitzades, 84 espècies es consideren invasores, és a dir, que s'han propagat amb èxit pels hàbitats naturals i seminaturals de Catalunya.

Finalment, en relació amb l'estat de conservació de la flora autòctona, la gran majoria

dels tàxons no presenten problemes rellevants i han estat qualificats com a LC (Preocupació menor), i alguns a dues categories que fan recomanable una atenció addicional: NT (Quasi amenaçades) i DD (Dades deficientes), aquesta darrera assignada en general a plantes d'identificació complexa i amb alguna incertesa taxonòmica. Només 245 tàxons (el 7 % del total) s'han avaluat com a «tècnicament amenaçats» aplicant els criteris estàndard de la UICN. Hi ha 17 tàxons que es consideren extingits a nivell regional (RE), 2 extingits en estat silvestre (EW), 43 en perill crític (CR), 67 en perill (EN) i 116 són vulnerables (VU). Entre les plantes endèmiques, un 10,7 % estan més o menys amenaçades.

La *checklist* es pot descarregar en format PDF al lloc web [Biblioteca Digital del Real Jardín Botánico](#).

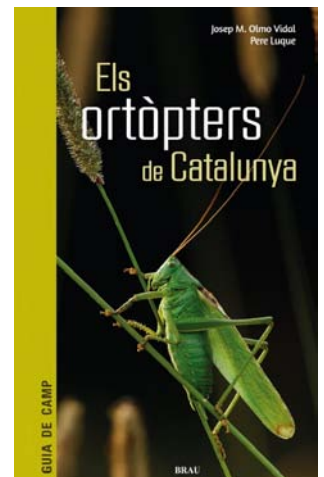
Referències: APG IV. 2016. An update of the Angiosperm Phylogeny Group classification for the orders and families of flowering plants: APG IV. *Botanical Journal of the Linnean Society*, 181: 1–20. ■

Guia de camp dels ortòpters de Catalunya

S'ha publicat *Els ortòpters de Catalunya*, la nova guia de camp de la col·lecció de natura «Maluquer» de l'editorial Brau Edicions. Els ortòpters –grills, saltamartins, someretes, llagostes, etc.– són presents al llarg i ample del territori català, en hàbitats molt diversos, des de dunes costaneres fins a prats alpins, passant per zones estèpiques. De mida més aviat grossa, gregàries i de cant molt característic, algunes de les espècies del nostre país tenen una distribució molt restringida que les converteix en endèmiques de territoris determinats, de vegades molt petits. Aquest llibre recull al voltant de 147 espècies d'aquest ordre d'insectes, de cadascuna

de les quals descriu la biologia, l'hàbitat i la distribució, així com altres aspectes.

A cada fitxa es presenta també una fotografia que ajudarà el lector a identificar-les. Complementen el llibre una introducció amb informació general d'interès sobre aquest grup faunístic i diverses claus visuals de gran utilitat. El text, clar i directe, i les imatges detallades fan que aquesta guia vagi dirigida a un ampli espectre de públic: des de naturalistes i entomòlegs especialitzats fins a simples aficionats a la natura, que podran fer una descoberta individual o familiar d'aquestes espècies. ■

OLMO VIDAL, J.M. & LUQUE, P. 2021. *Els ortòpters de Catalunya*. Brau Edicions. Figueres. 192 p.

Guia d'identificació de les mantis ibèriques

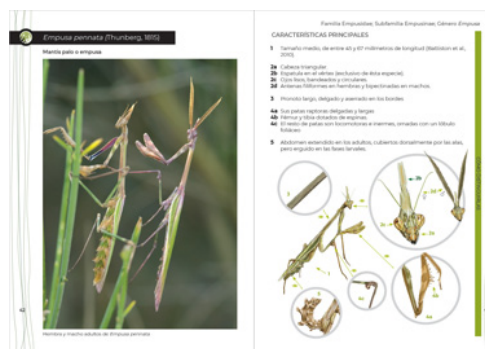
L'associació sense ànim de lucre [Fotografia y Biodiversidad](#) pels volts de Sant Jordi publicarà un segon volum de la col·lecció «Guías de Naturaleza», presentada el 2019 amb l'obra *Guia de identificación de las gitanillas ('Zygaena') ibéricas*. Aquest segon volum, l'autor principal del qual és en Pol Sar –un jove entusiasta de l'entomologia–, tracta sobre les espècies ibèriques de l'ordre dels mantodeus i porta per títol *Guia de identificación de las mantis ibéricas (Mantodea)*. De manera molt visual, aquest llibre introdueix el lector en la identificació de les 14 espècies d'aquest grup d'insectes autòctones de la Península, la majoria de les quals (10) es poden trobar a Catalunya. Per a cadascuna d'elles, a part dels trets morfològics en què cal fixar-se per distingir-les, s'aporten dades rellevants sobre la seva biologia i ecologia, fenologia i distribució.

El tiratge s'ajustarà al nombre de reserves, sense compromís de compra, que s'hagin rebut a través de l'adreça de correu electrònic

contacto@biodiversidadvirtual.org. Encara sou a temps de fer la vostra!

El preu de venda i la forma de pagament es comunicaran per correu electrònic a les persones interessades un cop fet el tiratge. A tall orientatiu, la primera guia de la col·lecció es va vendre a 15 euros.

No deixeu la vostra reserva per a demà, serà un bon regal de Sant Jordi! ■

Vols rebre el NOTÍCIES més aviat, en color i amb enllaços als documents anunciats?

Contacta amb la Secretaria de la Institució (ichn@iec.cat) i demana la versió en format pdf!

La ICHN estrena nous comptes a xarxes socials

La ICHN ha estrenat recentment nou compte a les xarxes socials Twitter i Facebook. Amb aquesta acció, la Institució busca ampliar la seva arribada i difusió, en especial al públic jove.

Seguiu les novetats relacionades amb la ICHN ara també a:

Twitter: [@ICHN_IEC](https://twitter.com/ICHN_IEC)

Facebook: [@instituciocatalana.dhistorianatural](https://www.facebook.com/instituciocatalana.dhistorianatural)

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural

fundada el 1899

ICHN
Institució Catalana
d'Història Natural

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Redacció: ICHN
C. del Carme, 47
08001 Barcelona
Tel. 933 248 582
Fax 932 701 180

A/e: ichn@iec.cat

A/I: <http://ichn.iec.cat>

Imprimeix: IMPREMTA BADIA, SL
ISSN: 2339-5672

Maqueta: Albert Beltran
Dipòsit Legal: B.39829-1995

Recull de legislació

Aragó

DECRETO 16/2022, de 26 de enero, del Gobierno de Aragón, por el que se modifica el Decreto 49/2015, de 8 de abril, del Gobierno de Aragón por el que se aprueba el Plan Rector de Uso y Gestión del **Parque Nacional de Ordesa y Monte Perdido** y su Zona Periférica de Protección. BOA núm. 26 de 8 de febrer de 2022.

Andorra

Decret 57/2022, del 9-2-2022, de gestió, control i regulació de la població de **corb marí gros** (*Phalacrocorax carbo sinensis*). BOPA núm. 22 de 16 de febrer de 2022. ■

Agenda

Grup de treball Societat Catalana de Fotògrafs de Natura

Divendres 18 de març, a les 20 h, **inauguració de l'exposició «Nature in Slow Motion»**, al Museu-Arxiu de Vilassar de Dalt. La mostra és una recopilació de fotografies fetes amb tècniques que es basen en una llarga exposició del sensor a la llum, fetes per quaranta membres de la SCFN.

Albert Masó impartirà la xerrada inaugural amb el títol **«Tècniques de llarga exposició. Una visió panoràmica»**.

Aquesta exposició es podrà visitar tots els dissabtes, de 18 a 20 h, i els diumenges, de 12 a 14 h, fins al diumenge 17 d'abril.

Delegació de la Garrotxa

Dissabte 26 de març de 2022, de 9.30 a 18 h, a la Sala Magma de l'Espai Cràter (Olot). **XIV Seminari sobre el Patrimoni Natural de la comarca de la Garrotxa**.

L'assistència és gratuïta, però cal inscripció prèvia tant per l'assistència presencial com per la telemàtica, mitjançant l'adreça: ichn@iec.cat.

Delegació del Bages

Dissabte 26 de març de 2022, de 9 a 13.30 h, excursió matinal a l'entorn del **cim del Talló, al municipi de Castellgalí**. Punt de trobada: a les 9 del matí al tram ample de l'avinguda Montserrat que puja al nucli de Castellgalí, entre l'Ajuntament i la rotonda.

Cal inscripció prèvia a l'adreça ichnbages@gmail.com.

Grup de treball Antaxius, grup d'estudi dels ortòpters de Catalunya

Dissabte 26 de març de 2022, **Bioblitz Gutina**, a l'Albera, amb la col·laboració d'Antaxius.

Activitat per descobrir la fauna i flora dels estanys de la Gutina, unes basses temporànies protegides per la Xarxa Natura 2000; tres dòlmens (el de la Gutina, el de les Tires Llargues i el del Prat Tancat), i el menhir de la Murtra.

Per a més informació i inscripció, seguiu [aquest enllaç](#).

Han col·laborat en la redacció d'aquest NOTÍCIES:

Jordi Badia, Jordina Belmonte, Jordi Corbera, Pau Federico, Josep Germain, Marta Goula, Grup d'Estudi de les Libèl·lules de Sant Feliu de Pallerols, Pere Luque, Albert Masó, Toni Mampel, Josep Mas, Gabriel Mercadal, Xavier Oliver, Albert Peris, Juli Pujade, Segimon Rovira, Llorenç Sáez, Janire Salazar, Sandra Saura, José Manuel Sesma, Jan Tomàs, Florenci Vallès, Joan Ventura, Lluís Vilar i Marc Vilella.